

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА, СПОРТ І РЕАБІЛІТАЦІЯ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Випуск 7

Рівне 2016

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівненський обласний інститут післядипломної педагогічної
освіти

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА, СПОРТ І
РЕАБІЛІТАЦІЯ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Збірник наукових праць

ВИПУСК 7

РІВНЕ – 2016

У збірнику вміщено наукові праці вчених, аспірантів, вчителів-методистів, вчителів-новаторів, студентів галузі фізичної культури та спорту України

Збірник статей буде корисним для вчителів і викладачів фізичного виховання, спортсменів, усіх, хто цікавиться сучасними проблемами розвитку фізичного виховання та спортивного тренування

Редакційна колегія:

кандидат педагогічних наук, професор Кіндрат В.К.
кандидат педагогічних наук, доцент Ковальський В.В.
методист РОШПО Дубенчук А.І.
старший викладач Кашуба А.А.
лаборант Лагутенко Т.Г.

Відповідальність за інформаційну достовірність поданих матеріалів у наукових працях несуть автори публікацій

Фізична культура, спорт і реабілітація в закладах освіти. /
Збірник наукових праць. – Рівне: РДГУ, 2016. – Випуск 7. – 204 с.

© Рівненський державний
гуманітарний університет, 2016 р.

ЗМІСТ

Бутенко Тетяна, Панчук Ілона. ХОРЕОГРАФІЧНІ ЗДІБНОСТІ ТА ЇХ РОЗВИТОК У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	6
Бугаєвський Андрій. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ БАСКЕТБОЛІСТІВ В ПЕРІОД ЗМАГАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	15
Василюк Василь, Ярмошук Олена, Давидюк Ірина. ФІЗКУЛЬТУРНА ГРАМОТНІСТЬ В АПЕРЦЕПЦІЇ СУСПІЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ІНДИВІДА	22
Ваколюк Аліна. СУТНІСНА ХАРАКТЕРИСТИКА ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ Й КУЛЬТУРИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	32
Герасимчук Андрій. ОСОБЛИВОСТІ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЇ І ЗМІСТУ РУХЛИВИХ ХВИЛИНОК, ПЕРЕРВ У ПОЛІПШЕННІ ПОКАЗНИКІВ ФІЗИЧНОГО СТАНУ 6-РІЧНИХ ДІТЕЙ	39
Горопаха Наталія. НАСТУПНІСТЬ ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ТА ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ ДІТЕЙ 5-10 РОКІВ	51
Дутчак Володимир, Мамчур Світлана. РОЗВИТОК ГНУЧКОСТІ УЧНІВ П'ЯТИХ КЛАСІВ ЗАСОБАМИ АЕРОБІКИ З УРАХУВАННЯМ ТИПІВ ЇХ ТЕМПЕРАМЕНТУ	60
Кіндрат Наталія. ГЕНЕЗИС ТА РОЗВИТОК РУХЛИВИХ ТА СПОРТИВНИХ ІГОР НА БРИТАНСЬКИХ ОСТРОВАХ	67
Кіндрат Вадим, Кіндрат Наталія. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОЗДОРОВЧОЇ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ НАСЕЛЕННЯ У СОЦІАЛЬНО-ПОБУТОВІЙ СФЕРІ	73
Кіндрат Павло. ВПРОВАДЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ З ОЗДОРОВЧОЇ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ: НОРМАТИВНІ АСПЕКТИ	82

Кіндрат Вадим, Власюк Галина. СПОРТИВНО-ПРОСВІТНИЦЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ПЛАСТ» В СИСТЕМІ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДІ	90
Ковальський Володимир, Бабейчик Андрій. ТЕОРЕТИКО-ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ АДАПТИВНОГО ТУРИЗМУ ОСІБ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ.....	100
Кольцова Наталія, Ужеліна Ольга, Базилюк Наталія. ВИРШЕННЯ НАВЧАЛЬНИХ, ВИХОВНИХ ТА ОЗДОРОВЧИХ ЗАВДАНЬ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ЗАСОБАМИ БАДМІНТОНУ В РДГУ (НА ПРИКЛАДІ ВІДКРИТОГО ЗАНЯТТЯ)	108
Маліновська Наталія. ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	118
Кашуба Анатолій. ПРОБЛЕМА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ЗМАГАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ..	122
Панчук Андрій, Панчук Ілона. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАНЯТЬ АЕРОБІКОЮ ЗІ СТУДЕНТАМИ ВНЗ	132
Поляк Петро. ФУНКЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ФІТНЕС-ТРЕНЕРА ТА СПЕЦИФІКА ЙОГО РОБОТИ	137
Панчук Андрій, Окнесюк Ігор, Панчук Ілона. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ КОНФЛІКТНОЇ ПОВЕДІНКИ ФУТБОЛІСТІВ ПІД ЧАС ТРЕНУВАНЬ.....	147
Семенович Сергій, Кіндрат Павло. ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ЮНАКІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ АТЛЕТИЧНІЙ ГІМНАСТИЦІ.....	152
Хомченко Михайло. ОПТИМАЛЬНЕ, КОМПЛЕКСНЕ ФІЗИЧНЕ НАВАНТАЖЕННЯ – ЗАПОРУКА ЗДОРОВ'Я ТА ПРАЦЕЗДАТНОСТІ ЛЮДИНИ.....	160
Чалій Людмила. МЕТОДИКА РЕАЛІЗАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ.....	168

Шевців Зоя. ОЗДОРОВЧІ ВПРАВИ ЯК ЗАСІБ РЕАБІЛІТАЦІЇ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ НА УРОКАХ В ІНКЛЮЗИВНОМУ КЛАСІ	181
Шевців Мирослав. ЗАПОБІГАННЯ ЗАХВОРЮВАНЬ УЧНІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ЗАКЛАДІВ	187
Юрчук Олексій. ОПТИМІЗАЦІЯ РУХОВОГО РЕЖИМУ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ДНЗ	192

У 1883 р. Великобританію відвідав барон П'єр де Фреді де Кубертен, і саме ця поїздка остаточно визначила коло його інтересів. Він заручився міжнародною підтримкою Великобританії та США для відновлення Олімпійського руху. У квітні 1896 р. після тривалої та клопіткої підготовчої роботи. в Афінах були проведені перші сучасні Олімпійські ігри.

На сьогоднішній день Велика Британія продовжує відігравати ключову роль у розвитку рухливих та спортивних ігор. І саме Лондон став першим містом у світі, яке приймало олімпійські ігри тричі.

Висновки. Встановлено, що Британські острови являються не тільки родоначальником багатьох популярних в світі рухливих та спортивних ігор, але й активним популяризатором різноманітних ігор і забар інших народів світу. В наш час Об'єднане королівство Великобританії та Північної Ірландії знаходиться серед світових лідерів з пропаганди та популяризації спорту, як одного із суттєвих факторів фізичного та морального удосконалення людини.

Список використаних джерел

1. Banford T.W. Public Schools and Social Class/ T.W.Banford// British Journal of Sociology.– 2002/XII.
2. Hackwood F. Old English Sports/ Frederic W. Hackwood// London, 1907.–477р.
3. Malcolmson R. Popular Recreation in English Society 1700-1850/ Robert W. Malcolmson// Cambridge University Press, 1976.–189р.
4. Strutt J. The sports and Pastimes of the people of England/ Joseph Strutt// London Methuen, 1903.–476р.

Кіндрат Вадим

Кіндрат Наталія

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОЗДОРОВЧОЇ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ НАСЕЛЕННЯ У СОЦІАЛЬНО- ПОБУТОВІЙ СФЕРІ

Анотація. Розглянуто питання організації оздоровчої рухової активності в соціально-побутовій сфері діяльності людини.

Визначено, що організаційне забезпечення проведення оздоровчої рухової активності населення за місцем проживання, у місцях масового відпочинку, в оздоровчо-рекреаційних і лікувально-профілактичних установах здійснюється місцевими радами народних депутатів та державними і комерційними фізкультурно-спортивними організаціями. Узагальнено зміст заходів оздоровчої рухової активності, яка проводиться в різних типах оздоровчо-рекреаційних установ.

Ключові слова: оздоровча рухова активність, соціально-побутова сфера, спортивні організації, масовий відпочинок.

Постановка проблеми та її значення. У законодавчих документах України з питань фізичної культури містяться положення про необхідність покращення організації масової спортивно-оздоровчої рухової активності населення у різних сферах суспільства. Зокрема, у Законі України «Про фізичну культуру і спорт» йдеться про важливість залучення широких верств населення до регулярних занять спортивно-оздоровчою фізичною культурою, створення для цього відповідних умов [1].

Фізичне виховання дітей у загальноосвітніх школах на сьогоднішній день є одним з пріоритетних напрямків реформування освітнянської сфери, про що свідчать наукові розвідки К.Л. Крутій, М.О. Носко, М.М. Єфименко та ін. Це зумовлено тим, що фізичне виховання є важливим компонентом гуманізації освіти, формування у підростаючого покоління фізичного та морального здоров'я для активного і творчого життя шляхом оптимізації оздоровчої рухової активності.

У системі професійно-технічної освіти разом з розвитком фізичних здібностей акцент ставиться на вдосконалення професійно-прикладної фізичної підготовки учнів, а вища школа теж повинна відігравати значну роль у використанні засобів оздоровчої рухової активності в процесі фізичного виховання майбутніх фахівців народного господарства.

Фізкультурно-оздоровча робота у виробничій сфері впливає на економічні показники виробництва: покращує стан здоров'я працівників, нормалізує функції організму, підвищує працездатність, попереджує травматизм, скорочує час відновлення.

Разом з тим, результати всеукраїнського опитування свідчать, що на початку ХХІ століття достатній рівень оздоровчої рухової активності (не менше 4-5 занять на тиждень тривалістю одного заняття не менше 30 хвилин) мали лише 3% населення віком від 16 до 74 років, середній рівень (2-3 заняття на тиждень) – 6%, низький рівень (1-2 заняття на тиждень) – 33% населення. Для більшої частини дорослого населення характерною є гіпокінезія. Серед дітей теж зростає популярність малорухомого способу проведення дозвілля [2]. Ось чому організація фізкультурно-оздоровчої рухової активності у соціально-побутовій сфері – важлива умова повсякденних фізкультурних занять населення, організації відпочинку та дозвілля. Саме тому зазначені аспекти впровадження оздоровчої рухової активності потребують ґрунтовних теоретичних знань.

Мета статті: визначити організаційне забезпечення форм організації оздоровчої рухової активності населення в соціально-побутовій сфері за місцем проживання, у місцях масового відпочинку, в оздоровчо-рекреаційних та лікувально-профілактичних установах.

Виклад основного матеріалу. В Указі Президента України від 09.02.2016 року щодо реалізації Національної стратегії з оздоровчої рухової активності в Україні до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація» наголошено на необхідності організації та поживлення фізкультурно-оздоровчої діяльності серед різних верств населення в соціально-побутовій сфері, яка спрямована на збереження і зміцнення здоров'я, підвищення працездатності та раціональне використання вільного часу, задоволення потреб людей в активному відпочинку. Ця діяльність повинна вирішувати і такі соціальні завдання, як виховання підростаючого покоління та реабілітація людей з відхиленнями у стані здоров'я. Виконання даного Указу покладено на різноманітні спортивні організації в сфері фізичного виховання і спорту, які функціонують для задоволення різноманітних потреб людей (спортивних, оздоровчих, рекреаційних, видовищних та ін.), а тому мають різне призначення, розміри, будову та інші характеристики. Різноманітність цілей та задач фізкультурних організацій призводить до того, що для управління їх функціонуванням та подальшим розвитком необхідні спеціальні знання, володіння

методами і засобами, які б забезпечували ефективну сумісну діяльність працівників.

У багатьох фізкультурних організаціях (більшою мірою – в бюджетних) діє традиційна система управління, а в новоутворених - виникають нові механізми, яких раніше не було. В умовах ринкової економіки така організація (клуб, громадське об'єднання та інші) сама приймає рішення, що раніше було прерогативою вищих органів управління. Вона самостійно формує цілі та задачі, розробляє стратегію і політику свого розвитку, шукає необхідні для їх реалізації засоби, наймає працівників, закуповує обладнання та матеріали. Самостійно вирішуються структурні питання, в тому числі: утворення, ліквідація, розподіл підрозділів, їх злиття, організація виробничої та перебудова організаційної структури управління та ін. Сучасна фізкультурна організація змушена адаптуватися до умов ринкових відносин і конкуренції. Тому фактори, які визначають її успіх на ринку, одночасно є факторами виживання.

Традиційна фізкультурна організація має виражену ієрархію, яка орієнтована на контроль і організаційну структуру управління з чітко фіксованими задачами підрозділів. Фізкультурна організація нового типу – орієнтована на управління процесами і управління персоналом. Саме персонал (людський фактор) розглядають як вирішальний фактор збереження дієздатності організації. Сучасна фізкультурна організація, яка функціонує в умовах ринкового середовища, повинна задовольняти вимоги суспільства щодо якості результатів її діяльності, а тому державою сформовані ліцензійні умови підприємницької фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності, а Кабінетом міністрів України – перелік видів фізкультурно-оздоровчої діяльності, які підлягають ліцензуванню.

Усі багаточисельні організації, які сьогодні функціонують у сфері фізичного виховання і спорту, можна поділити на умовні групи за ознаками їх діяльності. Це державні та недержавні; комерційні та некомерційні; такі, що проводять обов'язкові заняття і заняття фізичною культурою на добровільних засадах; організації, які виробляють товари, надають послуги та ін. Організації фізкультурно-спортивної спрямованості можуть бути згруповані і за іншими ознаками,

зокрема:

- формою власності та організаційно-правовою формою;
- цільовим призначенням;
- функціональним призначенням;
- рівнем ієрархії та ін.

Організації за формою власності поділяються на дві категорії: комерційні та не комерційні. Комерційні – основною метою діяльності мають отримання прибутку. Не комерційні – не розглядають отримання прибутку головною метою своєї діяльності, не розподіляють прибуток між членами. До цієї групи належать: спортивні кооперативи; фонди; об'єднання громадян; об'єднання юридичних осіб (асоціації, спілки); некомерційні партнерства; автономні некомерційні організації. Кожна фізкультурна і спортивна організація утворюється для реалізації будь-якої цілі (комплексу цілей), яка сформульована в «Статуті» або «Положенні про діяльність» організації і розкриває причину утворення та існування даної організації.

У соціально-побутовій сфері передбачається здійснення фізкультурно-оздоровчої діяльності:

1. за місцем проживання;
2. у місцях масового відпочинку;
3. в оздоровчо-рекреаційних і лікувально-профілактичних

установах.

Загальне керівництво, планування, організацію, контроль за станом і розвитком фізкультурно-оздоровчої діяльності в соціально-побутовій сфері здійснюють обласні, міські, районні органи державного управління спеціальної компетенції. До вирішення проблем організації фізкультурно-оздоровчої діяльності повинні також докладати зусиль інші державні установи - депутатські комісії, відділи держадміністрацій, навчальні заклади і державні підприємства. Поряд із державними установами, роботу зазначеного напрямку проводять і громадські організації: профспілки, фізкультурно-спортивні товариства, громадські органи самоврядування (федерації, асоціації, спілки). Отже, організація фізкультурно-оздоровчої рухової активності в соціально-побутовій сфері – це об'єкт взаємодії багатьох державних і громадських

установ.

На сьогодні у практиці фізкультурного руху України склалися різноманітні форми організації фізкультурно-оздоровчої діяльності за місцем проживання.

Однією з основних форм є фізкультурно-спортивні клуби, які утворюються в мікрорайонах на базі державних і громадських установ. Робота фізкультурно-спортивних клубів організовується згідно з «Положенням про фізкультурно-спортивний клуб за місцем проживання». Створення клубу реєструється постановою відповідного управління, відділу з фізичної культури і спорту. Залежно від умов і можливостей, а також інтересів мешканців мікрорайону, можуть створюватися дитячі, юнацькі, молодіжні фізкультурно-спортивні клуби, клуби для людей похилого віку з окремих видів оздоровчої фізичної культури, з видів спорту, туризму тощо. Фізкультурно-спортивні клуби за місцем проживання можуть бути державної, громадської або індивідуально-кооперативної форм власності та вести роботу на комерційній основі, тобто надавати тільки платні послуги.

Окрім фізкультурно-оздоровчих клубів останнім часом почали утворюватися оздоровчі комплекси (комбінати) та комерційні фітнес-клуби для надання платних послуг населенню. Фізкультурно-оздоровчий комплекс – це одна або декілька споруд і служб із загальним керівництвом і фінансуванням, які забезпечують надання різноманітних фізкультурно-оздоровчих і медиковідновлювальних послуг.

Формою організації фізкультурно-оздоровчої рухової активності за місцем проживання є культурно-спортивні комплекси. Особливе поширення цієї форми можна спостерігати в сільській місцевості. Культурно-спортивний комплекс являє собою окрему споруду чи декілька споруд різного відомчого підпорядкування, які об'єднуються для вирішення культурно-освітнянських, оздоровчих, фізкультурно-спортивних, побутових проблем населення району. Керівництво культурно-спортивним комплексом здійснює координаційна рада, яка підпорядкована місцевим радам народних депутатів. Доцільність утворення культурно-спортивного комплексу полягає в тому, що забезпечується комплексний підхід до організації

дозвілля, можливість більш раціонального використання фінансових, кадрових, матеріально-технічних можливостей, проведення різноманітних заходів, формування національної свідомості за допомогою спортивно-розвжальних заходів, народних свят, забав, змагань.

Численні дослідження свідчать, що на сьогодні набуває популярності проведення вільного часу в місцях масового відпочинку. До таких місць належать міські парки, пляжі, відкриті спортивні споруди, палаци культури тощо.

Фізкультурно-оздоровча діяльність у місцях масового відпочинку знаходиться у компетенції відповідних відділів – культури, фізичної культури і спорту, охорони здоров'я держадміністрацій, фізкультурно-спортивних товариств, товариств рятування на водах, інших організацій.

У зв'язку зі специфікою фізкультурно-оздоровчої роботи у замських зонах відпочинку, для її проведення утворюються та обладнуються спеціальні місця – теренкури (пішохідні дозовані траси); «стежки здоров'я» (спеціально обладнані траси); «лісові стадіони» (обладнані галявини або території), дитячі майданчики, площинні спортивні споруди для ігор та розваг. Українське товариство рятування на водах повинно дбати в літній період про відкриття пунктів з навчання плавання. Зацікавлені спортивні організації можуть відкривати пункти прокату спортивного інвентарю. На територіях міських зон масового відпочинку доцільно відкривати постійно діючі фізкультурно-оздоровчі групи і консультативно-методичні пункти для тих, хто бажає залучитися до самостійних фізкультурних занять, систематично проводити фізкультурно-оздоровчі заходи (змагання, конкурси, забави). Проблеми організації фізкультурно-оздоровчої діяльності в місцях масового відпочинку потребують подальшого вивчення, особливо щодо вдосконалення її форми та змісту.

Заходи з оздоровчої фізичної рухової активності проводяться в оздоровчо-рекреаційних установах, до яких належать табори різних типів, а саме:

- оздоровчі (бази відпочинку), які забезпечують активний відпочинок і зміцнення здоров'я відпочиваючих;

- спортивні – для відпочинку спортсменів у перехідний період тренувального процесу (утворюються фізкультурно-спортивними товариствами, спортивними школами);
- оздоровчо-спортивні – для відпочинку учнівської молоді в канікулярний період (організуються навчальними закладами);
- праці та відпочинку, в яких поєднується суспільно корисна праця з фізкультурно-оздоровчою діяльністю молоді;
- оборонно-спортивні – для підготовки молоді до військової служби в лавах збройних сил України. Табори цього типу можуть організовувати ТСО України, громадські об'єднання "Сокіл", "Січ", "Пласт" та ін.;
- дитячі літні на базі загальноосвітніх шкіл, закладів культури і охорони здоров'я;
- туристичні бази і табори;
- заміські бази рибалок і мисливців.

За тривалістю і характером роботи, табори можуть бути: одно-, дводенні, позмінні; літні, зимові, постійно діючі, стаціонарні та пересувні.

Організація роботи таборів усіх типів будується на основі спеціально розроблених «Положень про табори». Під час роботи в таборі проводяться такі види та форми фізкультурно-оздоровчої рухові активності: ранкова гігієнічна гімнастика, секційні заняття, навчання плавання, спортивні змагання (спартакіади табору), туристичні походи, спортивні свята, ігри, забави і розваги на місцевості, гігієнічні та загартовувальні процедури.

Зазначені заходи повинні бути узгоджені з внутрішнім розпорядком табору і термінами перебування в ньому відпочиваючих. Фізкультурно-оздоровча діяльність посідає важливе місце в системі лікувально-профілактичних установ. Вона забезпечує використання фізкультурних занять і загартовуючих факторів з метою зміцнення, збереження та відновлення здоров'я людей різного віку. До цих установ належать: оздоровчо-відновлювальні профілакторії промислових підприємств, будинки відпочинку, пансіонати, курорти, установи санаторного типу, що розташовані у сприятливих кліматичних зонах.

Поряд із застосуванням засобів лікувальної фізичної культури,

вищезазначені установи повинні використовувати доступні форми і види оздоровчої фізичної культури – профільовані групи здоров'я, групи з різних видів гімнастики, загартування, рекреаційного туризму, занять на тренажерах тощо. Успіх організації фізкультурно-оздоровчої рухової активності багато в чому залежить від наявності в штатному розкладі посади фізкультурних фахівців.

Форми організації та проведення фізкультурно-оздоровчої рухової активності в соціально-побутовій сфері можна умовно поділити на оздоровчі, оздоровчо-тренувальні, змагальні.

Оздоровчі форми можуть бути груповими та індивідуальними. До них належать: ранкова гімнастика, загартування, заняття в групах здоров'я комплексного характеру.

Оздоровчо-тренувальні форми передбачають організацію занять з урахуванням фізкультурно-спортивних інтересів тих, хто займається.

Змагальні форми – це організація та проведення згідно зі спеціально розробленими положеннями і сценаріями різноманітних видів змагань, конкурсів. Такі заходи можуть бути також епізодично стихійними, тобто не запланованими заздалегідь.

Фізкультурно-оздоровча робота, що проводиться в соціально-побутовій сфері, передбачає різновиди фізкультурно-оздоровчих груп, які утворюються з урахуванням особливостей контингенту – групи загальної фізичної підготовки, спеціальної фізичної підготовки і групи здоров'я.

Висновки і перспективи подальших розвідок. 1.

Організаційне забезпечення форм організації оздоровчої рухової активності населення в соціально-побутовій сфері за місцем проживання, у місцях масового відпочинку, в оздоровчо-рекреаційних та лікувально-профілактичних установах покладено на державні і комерційні організації в сфері фізичного виховання і спорту, які функціонують для задоволення різноманітних потреб людей (спортивних, оздоровчих, рекреаційних, видовищних та ін.).

2. Організація оздоровчої рухової активності населення у соціально-побутовій сфері потребує на даний час створення необхідних інформаційних, фінансових, матеріально-технічних умов для стимулювання громадян до занять фізичною культурою,

розширення інфраструктури сучасних і привабливих спортивних споруд за місцем проживання, у місцях масового відпочинку громадян, на базі навчальних закладів, що мають бути легко доступні для різних верств населення, насамперед, малозабезпечених.

3. Подальші розвідки з даного питання передбачають вивчення існуючих і створення нових проектів благоустрою спортивних майданчиків для організації оздоровчої рухової активності населення в позаміських зонах відпочинку, парках.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про фізичну культуру і спорт»
<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3808-12>

2. Указ Президента України про Національну стратегію з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація»
<http://www.president.gov.ua/documents/422016-19772>

3. Кіндрат В.К. Організація фізкультурної та спортивно-масової роботи в різних сферах суспільства: Навчальний посібник/В.К.Кіндрат. – Рівне: Волин. обереги, 2015. – 260с.

Кіндрат Павло

ВПРОВАДЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ З ОЗДОРОВЧОЇ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ: НОРМАТИВНІ АСПЕКТИ

Анотація. Стаття присвячена аналізу реалізації національної стратегії з оздоровчої рухової активності. Проаналізовано зміст відповідних нормативних документів. Встановлено особливості та визначено перспективи щодо ефективного і повноцінного впровадження їх у дію.

Ключові слова: оздоровча рухова активність, національна стратегія, фізичне здоров'я.

Постановка проблеми: Тривалий час питання здоров'я громадян, як елементу державної політики спрямованої на забезпечення національних інтересів, мало здебільшого галузевий характер і реалізовувалось в рамках професійної та військової

Наукове видання

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА, СПОРТ І РЕАБІЛІТАЦІЯ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Збірник наукових праць
Регіональної науково-практичної конференції
«Фізична культура дітей та молоді на сучасному етапі: досвід і
перспективи»
Випуск 7

Відповідальний за випуск: Кіндрат Вадим Кирилович

Укладач: Кашуба Анатолій Анатолійович

Коректор: Ковальський Володимир В'ячеславович

Технічний редактор: Лагутенко Тетяна Георгіївна

Дизайн обкладинки: Кашуба Надія Володимирівна

У збірнику вміщено наукові праці вчених, аспірантів, вчителів-методистів, вчителів-новаторів, студентів галузі фізичної культури та спорту України

Збірник статей буде корисним для вчителів і викладачів фізичного виховання, спортсменів, усіх, хто цікавиться сучасними проблемами розвитку фізичного виховання та спортивного тренування

Фізична культура, спорт і реабілітація в закладах освіти. / Збірник наукових праць. – Рівне: РДГУ, 2016. – Випуск 7. – 204 с.

Видруковано за підтримки громадської організації «СОМ-ЦЕНТР»

